

Pokoli Éden: szexuális zaklatás él? adásban

2015 május 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Két női áldozat körül forog manapság a közbeszéd Magyarországon: miközben súlyukat tekintve az általuk elszenvedett sérelem igazából nem hasonlítható össze, az esetek mögött rejlő társadalmi mozgatórugók igen hasonlóak.

Az egyik áldozat a munkatársát helyettesít?, id?közben el is temetett kaposvári trafikoslány, akinek huszonnégyezer forintért oltotta ki az életét el?re megfontolt módon egy elvetemült fiatalember; a másik egy bizonyos Nóri, az Éden Hotel cím? televíziós valóságshow egyik szerepl?je, akinek egy másik (nem kevésbé elvetemült) fiatalembert?l kellett megalázó szexuális zaklatást elviselnie a kukkoló nyilvánosság szeme láttára. Az el?bbi eset kapcsán ismét fellángolt a spontán „nemzeti konzultáció” a halálbüntetés létjogosultságáról; az utóbbi ürügyén pedig – mivel alapjában véve médiaprodukcióról van szó – nemcsak a jogvéd?k és a n?i méltóságért küzd? szervezetek aktivizálódtak, hanem a Médiatanács is. S?t nem is holmi helyi érdek? esetpatékról van szó, hiszen mindkét történés rögvest nemzetközi kontextusba is került.

Martin Schulz, az Európai Parlament elnöke a halálbüntetés „újratárgyalásának” még a pusztá felvetésére is ellenállhatatlan késztetést érzett rosszállólag rácsörögni Orbán Viktorra; a pokoli Éden ábrázolásának megítélésében pedig – mivel a m?sorszám terjesztésébe a TV2 csatornán kívül a brit joghatóság alá tartozó Super Tv2 is beszállt – formálisan is szerephez fog jutni az Európai Unió.

A trafikosgyilkosságot – politikai hátsó szándékkal – szimpla „fóliaüggő” silányítani próbáló szándékok csak ideig-óráig tudják elleplezni a tény: az európai kultúra és civilizáció a rettent? nagy humanizmusában mintha megfélemezett volna az elemi önvédelemr?l. Nem védi hatékonyan a határait, s nem védi kell? elrettent? er?vel az uniós polgárok életét sem. A halálbüntetést pedig egy az egyben a barbarizmussal azonosítani problematikus, hiszen nemcsak a harmadik világban, hanem a szabad világ vezet? hatalmának, az USA-nak is számos tagállamában alkotmányos elrettent? és megtorló eszköz. Továbbá (egyel?re) még a hiperhumánus EU sem kíván lemondani hadseregek és más fegyveres er?szakszervezetek fenntartásáról, melyek más léptékben, ráatural módon mégiscsak az emberi életet fenyegetik. Kapkodják is a leveg?t azok, akik egyszer s mindenkorra lerendezettnek vélték az ügyet, a Fidesz eljobbikosodását és hasonlókat vizionálva – csakhogy ezzel a probléma nincs megoldva: ha van a kirakaton sötétít?fólia, ha nincs; ha van három csapás, ha nincs: bizonyos embertársainknak „megéri” a rablógyilkosság.

Az Éden Hotel zaklatásügye nem ennyire sarkos közpolitikai kérdés, ezért a liberális széplelkek is könnyebben ugranak rá: hajaz a „kapcsolaton belüli er?szak” sláger témájára, de kétségkívül a konzervatív médiapolitika központi kérdésébe is beletalál: szabad-e a közmorált rombolni a média által? De lehet úgy is tekinteni az esetre, hogy az effajta m?sor az emberben lakozó alantas ösztönöket elégíti ki. A kereskedelmi tévétársaság, amely az erkölcsi gátlások folyamatos lebontásának (az él? adásban közvetített aktus; az „Anyacsavar”-szer? relativizálás, miszerint egy családban vagy egy kapcsolatban bárki bárkivel helyettesíthet?, stb.) következt? logikus lépéseként kitaró szexuális zaklatást kínált a nagyigény? nagyérdem?nek, eleinte még csodálkozott is. Mit kell ezen

problémázni: ezek a fiatalok direkt a méltóságuk feladásának tudatában jelentkeztek ide – miért kell hát úgy tenni, mintha valóságos entitások volnának? Csak hogy nem számoltak azzal: farkasvakságukban? k maguk tépték le a trafik kirakatáról azt a bizonyos fóliát, hogy a benn zajló történéseket pontosan és kimerít?en lehessen élvezni. Nincsen kétségem afel?l, hogy – mint némelyik író társam visszatér?en emlegeti – a kivégzéseknek is kiugró nézettsége volna, ha a halálbüntetés újra polgárjogot nyerne, s a Médiatanács (amit nem tudok elképzelni) nevel? célzattal engedélyezné a példát statuáló büntetés-végrehajtási aktusok közvetítését...

Mindazonáltal az Éden-ügy a médiavilág jelenlegi erkölcsi állapotának is a lakmuspapírja. Nem csupán arról van szó, hogy él? egyenes adásban becsúszott valamiféle szakmai vagy etikai figyelmetlenség: a m?sorfolyamot több hónapja felvették, megvágták, nap mint nap kvázi él?ben adják, s a kibontakozó botrány hatására az anyagot át is igazították, meg is cenzúrázták. Annyira nem bírták, hogy a nyomokat is eltüntessék (hiszen a nem eléggé engedékeny Nóri – hónapokkal ezel?tt! – a macsó szerepl?gárda ki is szavazta a Costa Rica-i paradicsomból, újratorgatásra pedig értelemszer?en nem volt mód), odáig pedig nem képesek eljutni, hogy a m?sorfolyamot önkritikusan berekessék. Igazából ez értelmezhetetlen is a számukra (bármit is derítsen ki az a bizonyos bels? vizsgálat): vajon miért épp ebbe a formális fiaskóba bukának bele, mikor megannyi kereskedelmi csatorna megannyi necces produkciója elcsúszott, s hozta a remélt bevételi elvárásokat?

S van is ebben a felháborodásban valami. Akárhány fikciós játékfilmben szabad zaklatást, szexuális és egyéb er?szakot ábrázolni, ha amúgy kiteszik az el?írt korhatárkarikát – ha valaki egy olyan sztorit t?zne a m?sorára, hogy egy fiatal trafikoslányt nyereségvágyból halálra szurkál egy betér? rablógyilkos, minden további nélkül megtehetné. Gond akkor van, ha az áldozat polgári személyazonossága azonosítható – vagyis a valóságshow m?faja visszavág. S valljuk meg: az esetleges mintakövetés tekintetében mi rettent el a potenciális b?nelkövet?t? Megteszi-e azt a finom megkülönböztetést, hogy az adott m?sorszám csupán ábrázolja, nem pedig programozza a valóságot?

Ha a tévétársaság szerint er?szak nem is történt, a „rossz üzenetet” néhány nekifutás után már elismerték. Talán „lex Nóri”-ra sem lesz külön szükség – a jelenlegi médiaszabályozás eléggé kimerít?nek látszik az ügy korrekt kezelésére. Réália és virtualitás kapcsolatáról, egybemosódásáról azonban nem tudjuk megspórolni az együtt gondolkodást. Miként arról sem, hogy a megelőzés és a b?nh?dés önmagában valószínűleg soha nem lesz csodafegyver: sem a kirakati fóliák, sem a leggondosabban elhelyezett média-tilalomfák nem képesek eleve kiiktatni életünkben a b?nöket és az anomáliákat. Mindazonáltal a polgárnak csakúgy, mint a hatóságnak, a nemzeti szint? politikának vagy magának az Európai Uniónak is megvannak a maguk feladatai abban, hogy az eléjük kerül? mind újabb történésekre hitelesen reagáljanak: nincsenek k?be vésett, megmásíthatatlan szabályok és törvények.

www.napigazdasag.hu - Csontos János

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
